

Bakalářská práce

Autorka: Alena Novotná

Název: Analýza článků časopisu Naše rodina v letech 2002-2012

Obhajoba červen 2013

Posudek vedoucího práce:

Autorka se ve své práci věnuje analýze článků pojednávajících téma rodiny, které vybrala v časopise Naše rodina v jedné rubrice v období deseti let. Tyto články roztříbila podle zvoleného kritéria a porovnávala s tím, co o dané problematice našla v odborné literatuře. Takto pojaté téma považuji za vhodné k bakalářské práci i ke studovanému oboru, neboť téma rodiny do oblasti studia sociální práce patří. Volba časového úseku deseti let je také šťastná, poskytuje dostatek materiálu a zdůvodnění volby autorkou považuji za smysluplné. Volba dané rubriky je rovněž přiměřená a autorkou zdůvodněná. Otázkou pro mě při vedení práce bylo, jak se autorka vyrovná s kategorizací článků – jaké kritérium pro zařazování článků zvolí. S tímto problémem se vypořádala velmi zdařile, použila literaturu přiměřenou jejímu studiu – publikaci Metody a řízení sociální práce, ze které použila ukazatele funkce rodiny, které si ovšem trochu přizpůsobila. Vlastní volba tohoto způsobu členění článků je dobrý nápad, úprava ukazatelů může být na místě, to že se autorka snaží úpravu komentovat a zdůvodnit je také chvályhodné. Argumentace zdůvodnění je pro mě srozumitelná spíše částečně než plně, ale postačujícím způsobem. Poté, co autorka články roztříbila, snažila se ke každému „ukazateli funkčnosti rodiny“ najít nějaká pojednání v odborné literatuře, dále uvádí anotace článků z časopisu a posléze porovnává obsah článků v časopise s tím, co k věci našla v odborné literatuře. Tento postup dodržuje důsledně u všech „ukazatelů“, čímž práce získala určitou kostru, přehlednost a sevřenost, která je u prací tohoto typu důležitá. V příloze pak připojuje přehlednou tabulku, která uvádí frekvenci výskytu jednotlivých témat v časopisech v jednotlivých letech. V tomto směru považuji práci za zdařile uchopenou, k celkové koncepci by bylo možné trochu více zauvažovat nad frekvencí jednotlivých témat v jednotlivých letech (autorka z tabulky vytěžila jen dva údaje v závěru, kdy uvádí dvě nejčastější témata. Rovněž by bylo zajímavé zmínit či uvažovat autory, zdá se, že rubriku okupuje převážně jedna autorka. K celkové koncepci mám ještě jednu připomínku – způsob zvolený autorkou, kdy napřed k danému tématu dohledávala pojednání z odborné literatury a následně uvádí zkoumané texty, považuji za velmi obtížný; asi jednodušší by bylo napřed zpracovat texty časopisu, uchopit jejich úhel pohledu dané věci a ten pak cíleně konfrontovat s odbornou literaturou. Bohužel jsem na tento fakt autorku během spolupráce upozornil až ve fázi takové rozpracovanosti, že už z časových důvodů by nebylo

možné uvedenou systémovou změnu do textu zavést.

Tolik k celkovému pojetí a koncepci které považuji za naprosto vyhovující. Pokud se týká samotného provedení, pak přes nespornou pracnost a úsilí autorky text vykazuje známky nedokonalostí, snad chvatu a nepozornosti, či obtížného vyjadřování autorky. To pak velmi zkresluje původní pozitivní dojem jejího záměru. Příkladem je už samotný název kde patrně omylem uvádí „článek“ v siguláru (v anotaci je uveden správně plurál), v obsahu se jí omylem dostala věta z textu (bod 322), na několika místech nejednotné mezerníky, v seznamu literatury je abecedně prohozen Matoušek s Matějčkem, vůbec mi není jasné pořadí řazení článků od jednoho autora (není ani dle abecedy, ani chronologicky... snad podle užití v textu?). Pokud se týká formulačních schopností, autorce občas chybí vyjadřovací důkladnost: např. v úvodu uvádí „Matouškovy ukazatele“ - aniž by uvedla o čem jde – že jde o ukazatele funkčnosti rodiny; v úvodu sice správně formuluje cíl a snaží se popsat metodu a následně strukturu, nicméně obojí trochu smíchá; v první kapitole píše, že v úvodu této kapitoly se bude zabývat časopisem přičemž tomu věnuje celou kapitolu zvlášť odstavce (kapitola končí matematicky zvláštním pojmem „větší polovina“), ve druhé kapitole je věta navozující dojem, že rodina je skupinou, která tvoří rodiče děti (domnívám se že je tomu naopak), ve třetí uvádí základní „ukazatele rodiny“ byť jde o ukazatele funkce rodiny, text se občas dostane do vyprávěcího žánru (Teď Vám představím...s.9.), v závěru (posl. odst. s. 50) už asi autorce nestačily síly ke korektuře, neb všechny tři věty odstavce jsou neuspořádané.

Při popisu obsahu vybraných článků by autorce svědčil větší odstup, text budí někdy dojem, že by ráda zprostředkovala sdělení článků (včetně různých vložených citátů) než aby napsala „o člancích“ což původně metoda slibovala. Také srovnání obsahu článků s odbornou literaturou by si místy zasloužilo větší strukturovanost (autorka uvede srovnání a vzápětí ještě doplní něco k obsahu článků např. bod 343).

Práci přes uvedené výhrady doporučuji k obhajobě.

Alois Křišťan

duben 2013